

järge, aga ma sõwin tedda teile ka, pariveissand, se tödde mis ta vägib on üks warrandus mis teid önnelikkus mehhed vob tehha kui teie sedda kuulda wöttate! ärge kahhatsege mitte et räästas teile jäi!

Temma tõmbas käega veikest Zürri omma pole, ja se töi räästa liggi. Peis ei sanud veel õiget arvo, mis se kaup tähhendas; aga parivenniko pahhasest näust ja rahiva naermisosest tundis temma, et lugge temma ja wannaeide poolt heaste seis. Agga et temma lindo piddi ärra andma, se olli temma lapselikko mele ainus kuri vastus. Argel viisil parkus ta tedda mehhhe käte, aga lind lendas kissendades üles ja peitis ennast ahje tahha, kust kegi tedda ei läinud välja toma. Parivenik sai arvo, et temma pahha meel rahwale naerukš sai, püdis omma meest tallitada ja pahha loo peale lahket näggo tehha ja ütles: „Noh minna ollen ka rahhul, et se wanna naeseko ja veike Zürri kohha peale jäwad; minna ollen veel poissi wöllalinne, ja — ma ladan, veike mees, et sa pead, mis sa mulle töötajid, et sa mulle üks teu ja wahiva töteggia tahhad olla!”

„Agga wöllast pri,” ütles tallopoeg, „kohha peal ei olle ennam wölgä, wölla pärast ep olle ennam tenimist!”

„Ei, ei!” ütles nüüd wannaeit, kes senni fartussega aga römopissaratega ülmis ennast olli körwale hoidnud. Sedda mis teie järje eest andsite jáme meie wölgö kohha peale, ja se mis pariveissand linno eest maksis, peab ka sama ükskerd kätte tassitud, kui Zürri tötegialks saab, — agga ehet ilma intressita.”

„Noh kuida teie tahhate,” vastas tallemees, „mis õigus on fündko minno pärast. Intressist ei olle räkimist; teil on ka teggo kül kui teie wölgagi maksate.”

„Oh!” ütles wannaeit, „kuida sõnan minna teid tännada! Issand tassujo sedda teile, mis teie ühhe waese wanna naese ja waese lapsele head tete! minna tundsin teid varsi, teie ellete meie endise laeno-andja poeg, fedda jubba minno önnis mees allati mitme armastus-teo eest tännas.

„Jah, se ma ollen!” ütles mees.

Parivenik olli sedda aega ukkest välja läinud, temma meest ei sohhinud seal olleminne ennam. Siiski olli ta süddaa ligutud. Ta istus hobbose selga ja mötles: Küll saab nähha mis seit tulleb.

Musträästas jäi Zürrike ja olli allati temma seltsis farjamaal ja pösslul. Zürri öppis holega ja römegä tèle.